

ham i første Klasse, dersom den var opstaaet ved Dvæstning, nu bliver at henføre til anden Klasse o. s. v. Er det derimod rimeligt, at han har medbragt Spiren til sin Sygdom, og denne ved Krigen's Indflydelse er bleven udviklet saaledes, at han derved er bleven vanfør, da skal han regnes til 6te Klasse. I Regelen ville derfor de, hos hvem der i Felten udvikler sig Lunge-Svindot, være at henregne til 6te Klasse, naar der er Grund til at antage, at denne Udvikling er fremmet ved Krigslivets Moisommeligheder og Farer.

Om hele Fordelingen gjælder, at Bestemmelsen af de til hver Klasse henhørende Bestadigelser kun er gyldig, forsaavidt som disse ikke ere af en saadan foregen Bessaffenhed eller forbundne med saadanne andre Skader, at de maae henføres til en høiere Klasse.

§ 8.

Livrentens Størrelse bestemmes efter følgende Regel:

For en menig Krigsmand, som hører til Invalidernes

1ste Klasse er den 18 Rbd. maanedlig,			
2den — — 12 — —			
3dte — — 10 — —			
4de — — 6 — —			
5te — — 4 — —			
6te — — 2 — —			

For en Underofficer af hvilken som helst Grad er Livrenten i enhver Invalideklasse $1\frac{1}{2}$ Gange saa stor som for en Menig.

For en Lieutenant af enhver Grad er den dobbelt saa stor som for en Menig.

For en Capitain af enhver Grad i Hæren og for en Capitain-Lieutenant paa Flaaden er den $2\frac{1}{2}$ Gange saa stor som for en Menig.

For en Major i Hæren og en Capitain paa Flaaden er den 3 Gange saa stor som for en Menig.

For en Oberstlieutenant eller Oberst i Hæren og en Commandeur-Capitain eller Commandeur paa Flaaden er den $3\frac{1}{2}$ Gange saa stor som for en Menig.

For en General og en Admiral af enhver Rang er den 4 Gange saa stor som for en Menig.

For de til Krigsmagten henhørende eller

ved samme ansatte Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller Menige, bestemmes Livrenten som for de Militaire, med hvilke de staae i Klasse.

§ 9.

For Enken efter en Menig, som er falden i Krigen eller død af sine Saar, bestemmes Livrenten til 6 Rbd. maanedlig; er han død af Sygdom, bestemmes den til 5 Rbd., naar han ikke har medbragt Sygdomsspiren i Krigen; i modsat Tilfælde til 1 Rbd.; for Enkerne efter dem, som beklædte en høiere Stilling, stiger den i det i § 8 nævnte Forhold. Naar der ingen Enke er, fordeles den samme Livrente ligeligt mellem de af Mandens arveberettigede Børn, som endnu ikke have fyldt 15 Aar, og ophører for ethvert af dem med det fyldte 15de Aar. Gifter Enken sig igjen, da gaaer hendes Livrente paa samme Maade over paa hendes Mand's arveberettigede Børn under 15 Aar.

§ 10.

Enken og Børnene efter den, som i Medfør af § 1 har faaet en Livrente, have Krav paa Halvdelen af Mandens Livrente med de samme nærmere Bestemmelser, som indeholdes i § 9; dog skulle de, hvis han har hørt til 1ste Klasse af Invalider, ikke have høiere Livrente, end om han havde hørt til 2den Klasse.

§ 11.

For de i § 4 nævnte civile Personer bestemmes Livrenten til $\frac{2}{3}$ af Livrenten for Menige, Meniges Enker og Børn.

§ 12.

Livrenten tilstaaes for Livstid til den Invalid, om hvem det med Sikkerhed lader sig forudsæe, at han aldrig vil faae sin Forligthed igjen, eller komme til at høre til en lavere Invalideklasse end den, hvortil han først blev henført. Andre tilstaaes den kun foreløbigt for 1 Aar, og de maae da ved Aarets Udgang atter skaffe Vidnesbyrd om deres Tilstand, hvorefter en ny Kjendelse affiges. Ogsaa de Invalider, hvem Livrenten er tilstaaet paa